

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๖/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๑๒/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) เป็นบทบัญญัติกำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการการเลือกตั้งไว้ว่า ต้องไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานของรัฐ แต่พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) บัญญัติให้กรรมการการเลือกตั้งคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย เป็นหนึ่งในคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา ๗ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า กรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองถือเป็นกรรมการของหน่วยงานของรัฐหรือไม่

พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) จะประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นที่เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถ ตลอดจนความเป็นกลางในทางการเมือง จึงเห็นได้ว่ากรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้หนึ่งที่มีคุณสมบัติดังกล่าว และภาระหน้าที่ของคณะกรรมการคณะนี้มีเพียงการสรรหาบุคคลเข้าไปเป็นสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองเท่านั้น เมื่อสรรหาได้แล้วภาระหน้าที่ก็สิ้นสุดลง ไม่มีอำนาจหน้าที่และไม่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสภาพัฒนาการเมืองได้อีก แม้แต่จะให้คำปรึกษาแนะนำใด ๆ แก่เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรของสภาพัฒนาการเมืองก็ไม่อาจกระทำได้ทั้งสิ้น

ภารกิจของคณะกรรมการในลักษณะเช่นนี้จึงเป็นภารกิจเฉพาะการ คือเฉพาะการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองเท่านั้น ไม่มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ไม่มีค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่ง หรือค่าตอบแทนในฐานะกรรมการของหน่วยงานใดในสภาพัฒนาการเมืองสถานะและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ เพียงเท่านี้จึงถือไม่ได้ว่าเป็นกรรมการของหน่วยงานของรัฐตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงมีความเห็นว่าพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) และไม่มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญในบทมาตราดังกล่าว

นายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ